

[P. Andersen.]

gende Arbejde og den lange Arbejdstid, som Søfolk har, og som gør dem trætte og uoplagte til alt andet end lige at søge Hvile, saa snart deres Arbejde er forbi, forhindrer dem nu fuldstændig i, at være med i hele det kulturelle Arbejde, som foregaar i Land; men ved Nedsættelsen af Arbejdstiden vil Mulighederne derfor være til Stede; hele Apparatet har de allerede om Bord, og det vil derfor være dem muligt at blive delagtige i det Oplysningsarbejde, som foregaar, hvis deres Arbejdstid bliver indskrænket. Dette er ogsaa en af Grundene til, at vi meget gerne ser deres Arbejdstid nedsat; thi Søfolkene bør ikke være ringere stillet end andre Arbejdere og bør ikke holdes uden for det almindelige Kulturarbejde, som foregaar i Land.

Aksel Larsen: Jeg kan, hvad angaar dette Lovforslag, i det store og hele henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af vort Partis Ordfører ved Behandlingen af et tilsvarende Lovforslag i en tidligere Samling, og skal kun dertil knytte nogle faa Bemærkninger.

Naturligvis vil en Gennemførelse af denne Lov betyde et Fremskridt for Søfolkene; men der er en Række Forbehold i Lovforslaget, som vi finder, det er heldigt at faa fjernet. Der gøres Forskel paa gamle og nye Skibe. Teoretisk i hvert Fald er det efter Lovforslaget saadan, at der kan gives Dispensation for alle gamle Skibe, det vil sige Skibe, der er optaget i Registeret paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, saaledes at for disse Skibe behøver den nedsatte Arbejdstid ikke at gælde. Der henvises her til praktiske Vanskeligheder med Hensyn til Ombygning af Skibe, saa de fornødne Lugarer og Mandskabsrum kan skaffes, og der gives Ministeren Myndighed til i konkrete Tilfælde at dispensere fra Loven eller eventuelt at afgøre, i hvor stort Omfang der skal foretages Ombygning af Skibene, saa de fornødne Mandskabsrum skaffes til Veje.

Det forekommer mig indlysende, at hvis Viljen er til Stede, findes der ingen Baad, selv den ældste, hvori det skulde være umuligt at foretage saadanne Ombygninger, saa man er i Stand til at skaffe Plads, og det vil sige Køjeplads, til den Mandskabsforøgelse, der skulde blive nødvendiggjort af den forkortede Arbejdstid. Jeg finder derfor, at disse Forbehold ikke er heldige, og jeg finder det saa meget mere, som der i Norge eksisterer en nogenlunde tilsvarende Lov med nogenlunde tilsvarende Adgang til

Dispensation, hvilket praktisk har betydet i Norge, at Arbejdstidsforkortelsen ikke er gennemført paa alle gamle Baade.

Dernæst vil jeg henlede Ministerens Opmærksomhed paa et andet Forhold, som i alt Fald er mindst lige saa nærliggende som det Forhold, Lovforslaget her beskæftiger sig med, og som har den Fordel, at det kan afgøres langt hurtigere og lettere og mere smertefrit af Ministeren selv. Der blev af en tidligere Søfartsminister, den nuværende Statsminister, udarbejdet nye Bemandingsregler, som vistnok blev ført ud i Livet af hans Efterfølger i Embedet, det nuværende ærede Medlem Hr. Hauge. Disse nye Bemandingsregler, som var gennemført stik imod Ønskerne hos Søfartsorganisationerne, satte Rederne i Stand til at reducere Bemandingen i danske Skibe, saaledes at 300 Søfolk blev arbejdsløse direkte som Følge af de af Ministeren administrativt gennemførte Bemandingsregler.

Der har været meget stor Utilfredshed med dette, og fra Søfolkenes Organisationer er der foretaget mange Henvendelser for at faa disse nye Bemandingsregler ophævet og faa indført bedre Bemandingsregler. Det har ikke hidtil været muligt. Derfor vil jeg henlede Ministerens Opmærksomhed paa Forholdet og henstille, at han benytter den administrative Magt, han har, til at gennemføre et nyt Bemandingsreglement for danske Skibe. Det vilde skaffe betydelig bedre Arbejdsforhold om Bord med det samme, og det vilde bøde paa den store Arbejdsløshed for Søfolkenes Vedkommende.

Jeg understreger igen, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse mulig, at man ikke dertil skal søge hverken Folketingets eller Landstingets eller nogen anden Instans's Sanktion. Det er et Omraade, hvor Ministeren alene har hel og fuld Afgørelsesret, og der udkræves altsaa ikke andet end Ministerens gode Vilje til at bringe dette Forhold i Orden. Hvorledes disse Bemandingsregler skulde være, vil jeg anbefale Ministeren at søge Samraad om med de mest kompetente paa dette Omraade, nemlig Søfolkenes egne Organisationer.

Der er endnu et Forhold, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa. Det er Spørgsmaalet om Kostreglementet for Søfolk. Der har i Aar og Dag været arbejdet med det Spørgsmaal, der har været nedsat en Kommission, som har afgivet en Betænkning, der er i den Grad skandaløs, kan jeg godt sige, at den har fundet enstemmig Afvisning fra alle Søfleksorganisationers Side. Kostreglementet er ogsaa en Sag, som, hvad Afgørelsen angaar, sorterer under